

Miyase Sertbarut

1963 yılında Ceyhan'da doğdu. Keloğlan, Jules Verne, Orhan Kemal ve Karabaşlarıyla birlikte büyüdü. Okula giderken hep karnı ağrıyordu. Yani, o öyle zannediyordu... Gazi Üniversitesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü'nü bitirdi, yine karnı ağrıyordu. Öğretmenlik yaptı, karnının ağrısı geçmiyordu. Yazmaya radyo tiyatroları ile başladı. Öykü, roman, masal türlerinde yapıtlar verdi. Ve böylece, karın ağrısının geçtiğini fark etti, ondan sonra da yazmaya hiç ara vermedi. Çünkü kitapların, bütün ağırlara iyi geldiğini düşünüyor.

Mini Söyleşi:

Küçükken okuduğunuz, sizi en çok etkileyen kitap hangisi?

"Sihirli Fasulyeler" masalı beni çok etkilemiştir. Daha o zamanlardan, genetik konusuna ilgim varmış demek ki... Bir avuç fasulye ile koca inek takas edilirken, masal karakteri kandırılıyor sanırsınız ama kandırılmadığını anlayınca derin bir nefes alırsınız. Dev ile çocuğun mücadelesi başladığında, masalın sonu hakkında pek iyimser olamazsınız ama orada da ters köşeye yatırılırsınız. Bu masal, devlerin yenilmez olmadığını o günden bugüne hâlâ düşündürmekte bana.

Şimdiye dek yarattığınız, en sevdiğiniz karakter hangisi?

Çöp Plaza'daki Fırat'a ve Ara Âlem'deki Kendal'a ruhen bağlıyım. Çöp Plaza toplumcu-gerçekçi bir bakış açısıyla; Ara Âlem ise korku-gerilim fantazyasıyla yazılıp ayrı kulvarlarda yol alsalar da, bu iki çocuğun ellerindeki sıcaklığı fazlasıyla hissedirim.

Miyase Sertbarut Edebiyatı

"Bana 'yaz' diyen varlık, bir kurbağaydı. Çocukluğumda, okula giderken bir çukurda gördüğüm kurbağayı kurtarmak istedim, ancak kurtaramadım. Aradan 20 yıl geçtikten sonra, içimdeki sızıyı geçirmek için bu olayın hikâyesini yazarak, kurbağayı hikâyede kurtarmaya karar verdim..."

Miyase Sertbarut'un edebiyatını en iyi tanımlayan şey, bir söyleşisinde sarf ettiği bu cümleler belki de. Her zaman, hayatı boyunca ona karın ağrısı veren, onu üzen ve dert sahibi yapan şeyleri; haksızlıkları, eşitsizlikleri ve adaletsizlikleri edebiyatına konu ediyor. Bu bazen küçük bir kurbağanın yaşam mücadelesi oluyor, bazense acımasız bir nükleer savaş. Fakat hangisi olursa olsun, kalemını daima ezilenlerden, ötekileştirilenlerden ve illa ki çocuklardan yana kullanıyor.

Kitaplarında bilimkurgu unsurlarına da sıklıkla yer veriyor. Bilhassa distopya türünün, "konuşulması gereken fakat kolaylıkla konuşulamayan konular" için biçilmiş kaftan olduğunu düşünüyor. Sorgulayıcı üslubu ise sert olmaktan çok uzak; en çetin konuyu bile büyük bir iyi niyetlilikle aktarmayı başarıyor.

Ödüllerinden Bazıları:

- 1998 Eğitim-Sen Edebiyat Yarışması İkincilik Ödülü
- 2003 Tudem Edebiyat Ödülleri Birincilik ödülü
- 2004 Tudem Edebiyat Ödülleri İkincilik ödülü
- 2006 Tudem Edebiyat Ödülleri Birincilik Ödülü
- 2013 Gülten Dayıoğlu Çocuk ve Gençlik Edebiyatı Vakfı

Kapiland SERİSİ

Ülkelerarası çıkar ve sömürü ilişkilerini, imaj oluşturmak adına gerçekliğin tersyüz edilip kurgulanmasını ve nükleer bir savaş kâbusunu odağına alarak, yaşadığımız dünyayı sorgulamamıza ve anlamamıza kapı aralayan bir seri

Birinci kitap

Kapiland'ın Kobayları

Gittikçe artmakta olduğu iddia edilen şiddet eğilimine karşı çocuklara şiddet önleyici ilaç olarak sunulan anti-row şurubu, gençleri şişmanlatmaya ve onları hızlı bir şekilde yaşlandırmaya başlar. Şurup ile beraber gıda tüketimi de artar ve bu tüketimi karşılamak üzere Kapiland'tan GDO'lu ürünler ithal edilir. Fakat, arkadaşlarının "Marjinal" adını verdikleri Hayri bu ilacı tüketmez; çünkü Kapiland'a güveni yoktur ve bu ülkenin asıl amacının bütün insanları birer tüketim oyuncağına çevirmek olduğunu farkındadır. Kendisinin, arkadaşlarının ve bütün çocukların birer kobay olarak kullanıldığını hisseder. Kapiland'ın tehlikeli oyununa karşı önce çevresinde farkındalık yaratmaya çalışır, daha sonra da bu farkındalığı büyük bir mücadeleye dönüştürür.

Yazan: Miyase Sertbarut

Roman, 232 sayfa
4, 5, 6, 7, 8. sınıflar

Etiketler: Üretim ve Tüketim, Etik Değerler,
Savaş ve Barış, Mücadele, Merak ve Araştırma